

"CIRCUS 164"

WEISE RUDOLF

" CIRCUS 164 "

DE RAID OP DE ELECTRISCHE CENTRALE VAN BREDENE SAS-SLIJKENS OP 7 MEI 1942. -----

Opgedragen aan Lydie-Marie VERSLUYS, haar kinderen Marie-Louise, Victor-Louis en Monique-Elisa SCHALANDRIJN die gedood werden in het bombardement en aan mijn echtgenote Simonne die het overleefde.

Weise Rudolf.
7 mei 1995

1. DE VOORGESCHIEDENIS.

Het moordend bombardement op de elektrische centrale van BREDENE SAS-SLIJKENS op 7 mei 1942 was niet de eerste in zijn soort. Bredene en zijn centrale, gelegen op de linkeroever van het kanaal Oostende-Brugge, werden reeds vroeger enkele keren aangevallen door vliegtuigen van de Duitse LUFTWAFFE en van de Engelse ROYAL AIR FORCE (R.A.F.).

Een overzicht van de belangrijkste:

Maandag 27 mei 1940, de achttiendaagse veldtocht loopt naar zijn einde wanneer de Duitse LUFTWAFFE eens te meer Oostende en zijn havengebied bombardeert. Op de Prins Albertlaan te Bredene worden de huizen nummers 25 en 26 door treffers vernield. De tol is zwaar. Er vallen acht dodelijke slachtoffers. Het zijn: de Jongeheer Pierre VANSTEENE, geboren te Oostende op 3 juni 1928; zijn ouders: de Heer en Mevrouw Frans VANSTEENE-Adolphine KREUGER, beiden geboren te Oostende, respectievelijk op 9 maart 1903 en 19 mei 1902. De Heer Emiel RYCX, geboren te Oostende op 28 december 1901, zijn echtgenote Mevrouw Paula KREUGER, geboren te Oostende op 31 augustus 1898 en hun zoon Pierre RYCX, geboren te Oostende op 4 december 1926. Mevrouw Pauline MARCUS, geboren te Eernegem op 3 juli 1862.

Juffrouw Madeleine DELATTRE, geboren te Oostende op 28 september 1916, die zwaar gewond wordt, overlijdt op 31 mei om 2u 's nachts in het Stedelijk Hospitaal, Edith Cavellstraat 15, te Oostende.

De daaropvolgende nacht van 27 op 28 mei worden de Heer Jozef VANDENBUYS, geboren te Berchem op 21 januari 1882 en zijn echtgenote Mevrouw Amelia HOORENS, geboren te Eernegem op 4 maart 1880, samen met de Heer Emmery VANDECASTEELE, geboren te Oudenburg op 23 september 1877, gedood in hun woning Nukkerstraat 71 op het Sas.

Bij de capitulatie van België op 28 mei 1940 houden de Duitse aanvallen automatisch op. Rond de tijd dat de Engelsen en hun geallieerden zich opmaken om in de heroïsche "Slag om Engeland" een historisch luchtduel uit te vechten met de Duitsers, doen ze ook de eerste schuchtere pogingen om doelen op het vasteland aan te vallen. Bij een dergelijke aanval in de nacht van zondag 7 op maandag 8 juli, valt opnieuw een slachtoffer. De Heer Victor POLLET zal, door een bominslag erg gewond aan beide benen, op 8 juli om 7u bezwijken in het Stedelijk Hospitaal te Oostende. Het is spijtig genoeg slechts een begin!

Op woensdag 18 september 1940 worden rond 23u op de Nukkerwijk bij het watervliegplein twee huizen verwoest, evenwel zonder dat er slachtoffers vallen. Rond hetzelfde uur op vrijdag 20 september vallen brandbommen op de opslagplaats van de touwslagerij DECROP waardoor het grootste gedeelte er van in de vlammen opgaat. Aan de Blauwe Sluis worden op zaterdag 21 september 1940 een vijftiental huizen vernield of beschadigd. Er worden geen slachtoffers gemeld.

In de nacht van 25 op 26 augustus 1941, tussen 22.45u en 3u, worden een tiental bommen afgeworpen rond het sanatorium ASTRID te Bredene aan Zee. Er komen ook een aantal brandbommen terecht. Rond 23.20u valt één er van op een nabijgelegen woning in de Kapellestraat 95. Ze dringt door de vloer van de verdieping, ontploft in de onmiddellijke nabijheid van Mejuffer José-Louisa BONCQUET en steekt haar bed in brand. Het 17-jarige meisje, geboren op 16 juli 1924, wordt zwaar gewond aan de rechterbovenbil. Twee leden van de Luchtbescherming (L.B.), de Heren Jozef Timmerman en Lucien MAHIEU, die zich nog tijdens het bombardement ter plaatse spoeden, bieden haar de eerst hulp en roepen Dr. KETELE op. Die komt dertig minuten later ter plaatse en geeft de nodige medische zorgen. Wanneer het ongelukkige meisje later overgebracht wordt naar het St. Jansziekenhuis te Brugge zal ze daar tenslotte jammerlijk aan haar verwondingen bezwijken op 29 augustus om 6u 's morgens.

In de nacht van 2 op 3 september 1941 bombarderen tien tweemotorige VICKERS-WELLINGTON en ARMSTRONG-WHITLEY bommenwerpers o.a. weer Bredene aan Zee. Hierbij wordt de hoeve van de Heer August METSU in de Duinenstraat zeer zwaar beschadigd. Ook aan de Blauwe Sluis vallen weer bommen. Er vallen geen slachtoffers.

Op 20 september in de avond rond 23.30u vallen brisant- en brandbommen op de Noord-Edestraat in de Nukkerwijk. De gevolgen zijn vreselijk. In de woning nummer 80 vallen zes dodelijke slachtoffers waaronder de Heer Victor BALLIERE, 69 jaar en zijn echtgenote Mathilde LANNOYE, 62 jaar. Het ergst getroffen is echter de familie VANBUREN waar de Heer Jozef VANBUREN, 43 jaar, zijn vrouw Madeleine CATELLION, 35 jaar en hun dochtertjes Denise, 7 jaar en Simonne, 5 jaar, gedood worden. Hun stoffelijk overschot wordt 's anderendaags rond 8u uit het puin geborgen. Ze zijn slachtoffers van een door "FRESHMEN" (1) uitgevoerde aanval.

Op 3 oktober 1941, een andere bron zegt 4 oktober, rond 15.15u bombarderen zes tweemotorige bommenwerpers van het type BRISTOL-BLENHEIM, behorende tot het 88e R.A.F. Squadron met codeletters R.H. (Romeo-Hotel), de elektrische centrale. Ze zijn opgestegen van vliegbasis ATTLEBRIDGE in Norfolk en worden begeleid door SPITFIRES van het 609e Fightersquadron. De centrale wordt slechts licht beschadigd. Spring- en brandbommen treffen in de omgeving van de centrale loodsen van de PURFINA waar brand uitbreekt. Ook de houthandel CLAYES, de firma DEGROOTE-CATRYSSSE en het bedrijf van aannemer LANOYE delen in de klappen. Ondanks het heftig afweergeschut keren alle vliegtuigen behouden naar hun basis terug. Ongelukkig vallen ook nu opnieuw slachtoffers te betreuren. Er valt één dode: de Heer Jerome CORVELEYN, geboren te Middelkerke op 10 april 1904 en wonende Steenweg op Nieuwpoort 66. Verder worden nog vier personen gewond: de Heer Angelus VERCRUYSSSE, geboren te Oostende op 17 maart 1920, gewond aan de rechterslaap; de Heer Achiel LIEVENS, geboren te Oostende op 10 januari 1920 en wonende Thorhoutse Steenweg 38, gewond aan de rechterbil; de Heer Evarist DESCHACHT, geboren te Zerkegem op 22 april 1908, gewond aan hand en voet en de Heer Julien CATELLION, geboren in 1910 en wonende Prins Albertlaan 73, met een diepe wonde in de rechterborst. De L.B. is onmiddellijk ter plaatse met 32 man.

(1) Vliegtuigbemanningen in opleiding, groentjes, nieuwelingen.

Ze handhaven de orde en verlenen assistentie aan de Oostendse brandweer die samen met Duitse pompiers de brand in PURFINA bestrijdt. Om 17.05u is alle gevaar geweken.

VICKERS-WELLINGTON en SHORT-STIRLING bommenwerpers werpen op 27 november 1941 rond 20u brandbommen rond de elektrische centrale. Ook enkele brisantbommen komen te Bredene in de velden terecht zonder evenwel schade te veroorzaken.

Kort na 1u in de nacht van 7 december 1941 worden Oostende en Bredene weer gebombardeerd door 23 BRISTOL-BLENHEIMS, komende van vliegbasis WATTON in Norfolk. Ze behoren tot het 82e R.A.F. Squadron met codeletters U.X. (Uniform-X-Ray). Het door de Duitsers bezette sanatorium ASTRID wordt deze keer zwaar geraakt. Dit kost aan verschillende Duitse militairen het leven. Ook verschillende andere gebouwen in een straal van vijfhonderd meter worden geteisterd. Om 1.40u stort een afgeschoten bommenwerper te pletter te Zandvoorde. De driekoppige bemanning komt om het leven. Pilot-Officer WILSON, piloot, Sergeant JOHNSTON, een Australier, en Sergeant HUBBARD worden begraven te Zandvoorde.

In de namiddag van dezelfde dag, rond 14.45u, werd reeds een SPITFIRE van de 121e "Eagle" Squadron, gepiloteerd door de Amerikaanse vrijwilliger Flying-Officer PATTERSON, neergeschoten. Het stortte neer op het strand van Bredene. De ongelukkige piloot, gestorven ver van zijn land, ligt te Bredene begraven.

In de nacht van 15 op 16 december 1941 vallen er nog bommen in de nabijheid van het "Hotel de l'Esperance" langs de Driftweg.

Operatie "RAMROD 18" (2). Op 27 maart 1942 stijgen twaalf tweemotorige DOUGLAS-BOSTON bommenwerpers van het 226e Squadron (3), codeletters M.Q. (Mike-Quebec), op van hun basis SWANTON-MORLEY in Norfolk voor een tweede aanval op de krachtcentrale te Bredene-Sas. Ze worden geëscorteerd door SPITFIRES van het 411e Fightersquadron en het 64e Fightersquadron waarin ook Belgen dienen, o.a. Mike DONNET en Léon DIVOY. De jachtvliegtuigen komen van vliegbasis HORNCHURCH in Essex. Rond 17u droppen de bommenwerpers een dertigtal bommen tussen de gasketels en de UNION CHIMIQUE BELGE (U.C.B.) op de rechteroever van het kanaal Oostende-Brugge. Elf bommen vallen in het veld, zes over de spoorweg en zeven nabij een batterij luchtafweer. Er vallen ook vier blindgangers (4). Het huis nummer 28, op de hoek van de Vlas- en de Biekorfstraat wordt geraakt. Mevrouw Albertine LODRIGO, 64 jaar, geboren op 21 april 1878, echtgenote van de Heer Edmond VANDEPUTTE, wordt gedood.

Hebben de Engelsen zich hier van doel vergist of werden ze door factoren onafhankelijk van hun wil: bewolking, hevig afweergeschut, enz ... van hun oorspronkelijk doel afgeleid? De centrale wordt in elk geval niet getroffen!

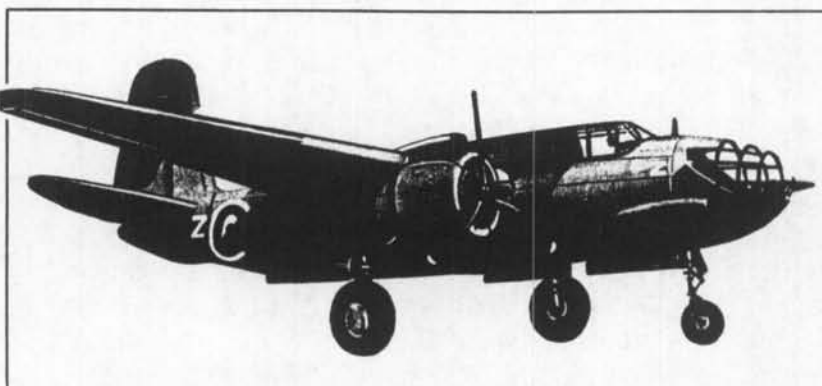
Bij hun terugkeer worden de Britten boven zee aangevallen door Duitse jachtvliegtuigen van JAGDGESCHWADER (J.G.) 26 "SCHLAGETER". Pilot-Officer GREEN van het 411e Squadron schiet een FOCKE-WULF 190 af. De Belgische

- (2) RAMROD 18: Aanval van bommenwerpers met jachtescorte die het vernietigen van één welbepaald doel als opdracht heeft. Het nummer geeft het volgnummer van de aanval.
- (3) 226 Sqn.: Het Squadron werd opgericht in 1918 en ingezet in Frankrijk en Italië. Hun motto is "For country, not for self". Tussen 1941 en 13 februari 1944 was het Sqn. gestationeerd op vliegbasis SWANTON-MORLEY in Oost-Engeland. Later, voorafgaand aan de invasie in Normandië, in HARTFORDBRIDGE. Vanaf 17 oktober 1944 zijn ze in Frankrijk te VITRY en ARTOIS. Ten tijde van het bombardement in mei 1942 stond de eenheid onder bevel van Squadron-Leader KENNEDY. Zij vlogen op DOUGLAS-BOSTON MK.III. (Zie specificaties in bijlage).
- (4) Niet ontplofte bom.

SPECIFICATIES DOUGLAS-BOSTON MKIII BOMMENWERPER.

1942 - Douglas Boston Mk.III

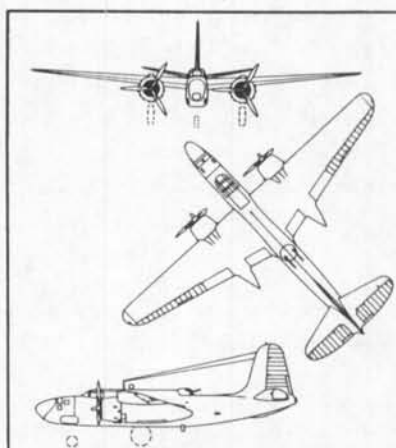
GB

Douglas Boston.

De Douglas Boston was een Amerikaans vliegtuig, en de R.A.F. had er meer dan duizend in gebruik. De eerste die in Engeland aankwamen waren de Boston Mk.I en de Mk.II, resp. een trainer en een nachtjager. De Mk.III's werden allemaal gebruikt als lichte dagbommenwerpers en vervingen in Bomber Command de Bristol Blenheims. De Mk.III, die oorspronkelijk in Amerika bekend stond als de DB-7B, was een geheel metalen tweemotorige eendekker met neuswiel-onderstel. Hij was uitgerust met een paar Wright Cyclone-stermotoren van 1600 pk. Hij nam vier man bemanning mee. De defensieve bewapening bestond uit vier vaste mitrailleurs in de neus en vier mitrailleurs die in een tweetal koepels waren ondergebracht: eentje op de rug en eentje onder de buik. Het vliegtuig kon 905 kg bommen meenemen. De Boston Mk.III kwam in februari 1942 in actie en deed de gehele oorlog door intensief dienst.

Type: Douglas Boston Mk.III
Fabrikant: Douglas Aircraft Co.
Jaar: 1942
Motor: twee Wright Cyclone GR-2600-A5B luchtgekoelde 14-cilinder stermotoren van 1600 pk
Spanwijdte: 18,69 m
Lengte: 14,32 m
Hoogte: 4,83 m
Startgewicht: 11.325 kg
Max. snelheid: 490 km/u op 4000 m
Plafond: 7400 m
Vliegbereik: 1650 km
Bewapening: 8 mitrailleurs, 905 kg bommen
Bemanning: 4

jachtpiloot en latere Luitenant-Generaal Vlieger Baron Mike DONNET, DFC (5) beschadigt twee andere toestellen. Het is zijn eerste luchtgevecht. Alle bommenwerpers bereiken veilig hun thuisbasis. De jachtescorte verliest echter vijf piloten.

27 april 1942 ... nieuwe poging om de centrale uit te schakelen. Rond 14.30u werpen opnieuw zes BOSTONS van het reeds bekende 226e Squadron bommen op de werkplaatsen van de NMBS. Twee Bruggelingen: de Heer Dominique MECHELAERE, geboren te Brugge op 1 februari 1907, echtgenoot van Mevrouw Elisabeth RECKELBUS en wonende Moerbruggenstraat 23 te Brugge en de heer Albert DEVRIESE, geboren te Assebroek op 13 maart 1908, echtgenoot van Mevrouw Irène DEVESTEL en wonende Leertouwenstraat 16 te Brugge, worden dodelijk getroffen. Een derde Bruggeling, de Heer H. DEKEERSGIETER geboren te Brugge op 31 juli 1907 en wonende Kwekerstraat 11 te Brugge, wordt gewond.

Bommen vallen ook op de Houtkaai, naast de opslagplaatsen van SNAUWAERT en tussen de rails van de sporen aldaar. Twee bommen vallen op de Tilburykaai. Op de Slijkenslaan in de bocht aan de pompierskazerne aan de "BOLLE" veroorzaakt een bominslag een breuk in de waterleiding zodat binnen de kortste keren gans de baan onderstroomd. De leiding wordt echter snel afgesloten.

De Duitse FLAK (Flugzeug-Abwehr-Kanone) is zeer actief en om 14.45u wordt de BOSTON M.Q.-Z 2249 "D", gepiloteerd door de Canadese Warrant-Officer (Adjutant) Bill KEECH, geraakt. Hij maakt een geslaagde buiklanding in een veld aan de "Kromme Elleboog" te STENE. Zijn observer-airgunner (waarnemer-schutter) Sergeant Johnny PHILIPS uit Bristol, die het vliegtuig met zijn valschermscherm verlaten heeft, landt ongedeerd op het vliegveld van RAVERSYDE en wordt krijgsgevangen genomen. De piloot komt er vanaf met lichte verwondingen. Erger is het gesteld met het derde bemanningslid wirelessoperator (radio-operator) Sergeant Donald HANDFORD die door de inslaande treffers van het afweergeschut zwaar gewond wordt en nog dezelfde dag overlijdt in het Marinelazarett van St. IDESBALD. Hij wordt bijgezet op het ereperk van de begraafplaats Stuiverstraat te Oostende waar zijn graf heden nog te zien is. Ook nu wordt de elektrische centrale niet getroffen. De opdracht is dus eens te meer onsuccesvol.

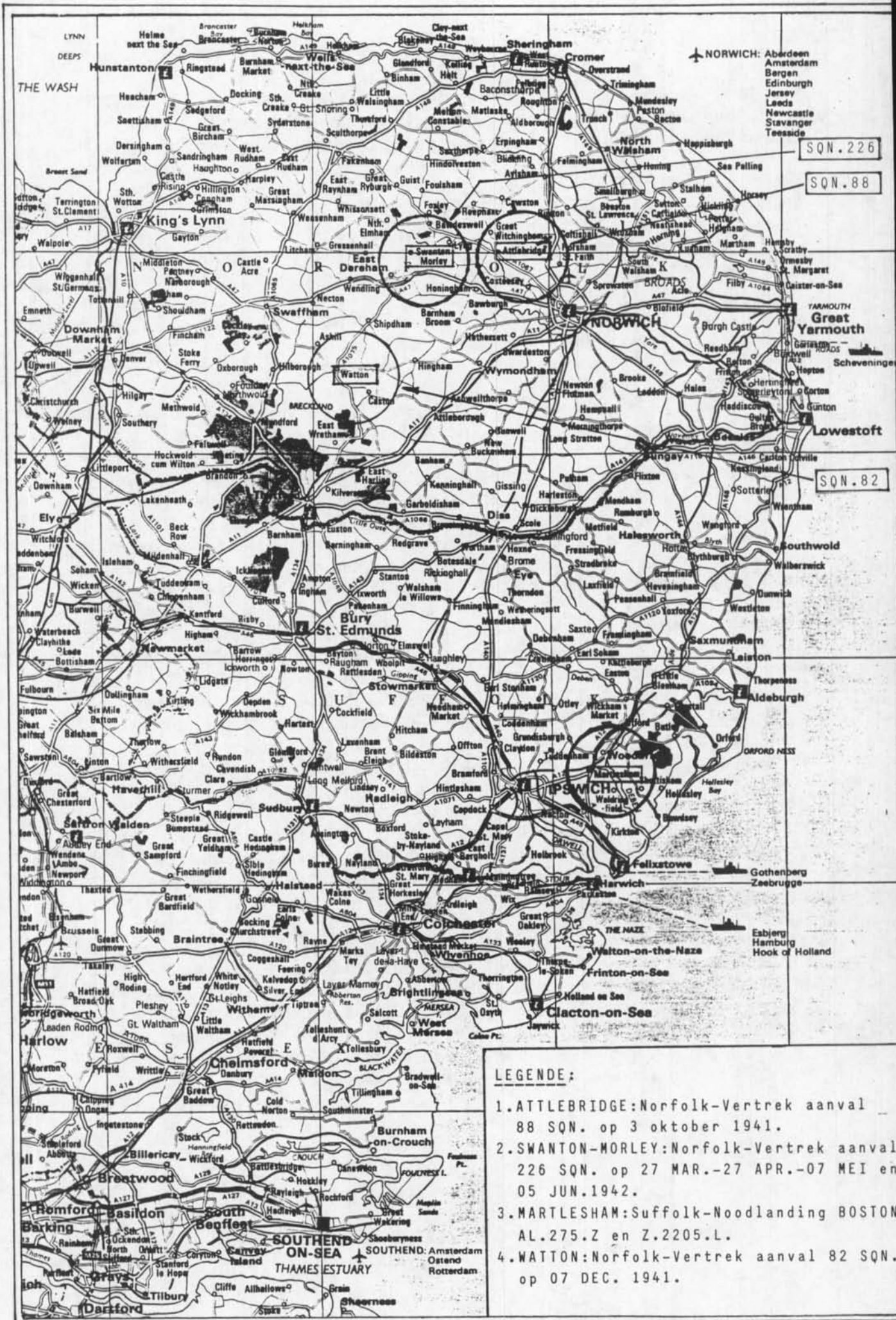
Blijkbaar staat de krachtcentrale van het Sas onder een zeer gelukkig gesternte want zoals we zullen zien zal ze zelfs na een vierde en vijfde aanval van de R.A.F. noch ernstig beschadigd, noch vernietigd worden.

Moeten wij ons hierbij vragen stellen over de vakbekwaamheid van de Engelse vliegtuigbemanningen, meer bepaald deze van het 226e Squadron van de 2e Groep? Is het gemis aan training, onervarenheid of zijn er bepaalde factoren van psychische aard: vrees voor het heftige afweergeschut bvb., die hen steeds weer doen falen in hun opdracht?

Het dient gezegd dat bombardementen bij dag zonder rechtstreekse dekking door een jachtescorte risicovolle ondernemingen waren waarbij men o.m. rond havens af te rekenen had met grote concentraties accurate Duitse FLAK en snelle jachtvliegtuigen zoals de MESSERSCHMITT 109 en de gevreesde FOCKE-WULF 190.

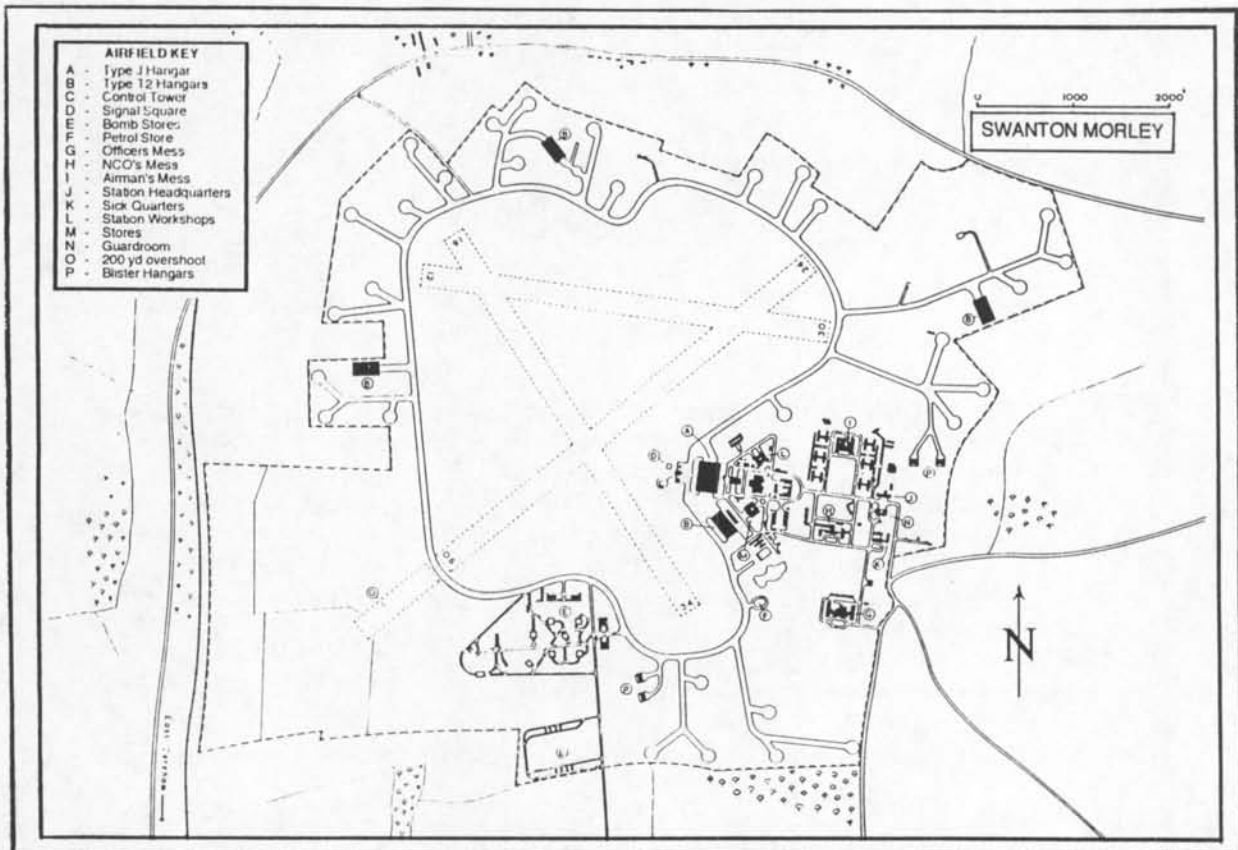
De BOSTON bommenwerper was ontworpen voor bombardementsvluchten op lage hoogte om zo de luchtafweer te ontwijken, zwaar bewapend en snel genoeg om zich te redden bij een aanval door jachtvliegtuigen. Alhoewel ...!

(5) DFC: Distinguished Flying Cross, een belangrijk Engels ereteken.

Het vliegveld van SWANTON-MORLEY, anno 1968, waar het 226e Squadron gestationeerd was tussen 9 december 1941 en 13 februari 1944.

2. "CIRCUS 164" (6) - DE BLOEDIGE RAID VAN 7 MEI 1942.

Ofschoon uit voorgaande blijkt dat bombardementen door Duitsers en geallieerden te Bredene reeds een hoge tol aan mensenlevens eisten is de hierna beschreven raid de meest tragische en aangrijpende uit de Bredense oorlogsgeschiedenis wat het veroorzaakte menselijk leed, het aantal doden en gewonden en de vernietigde of beschadigde woningen betreft (7).

Een reconstructie (8):

SAS-SLIJKENS, donderdag 7 mei 1942. Een mooie, zonnige lentedag loopt naar zijn einde. De oorlog is bijna in zijn tweede jaar en het leven in deze rustige volksbuurt gaat zijn gewone gang. Op straat het lawaaierig gedoe van spelende kinderen. In de weide achter de Coupurestraat plukken enkele meisjes blijmoedig bloemetjes waarmee ze, zoals gebruikelijk in de meimaand, kransen vlechten.

Een normale doordeweekse dag zoals zoveel andere waarvan niets in de verste verte laat vermoeden dat hij in een tragedie zal eindigen.

Dezelfde dag, ergens in het Oost-Engelse Norfolk, vliegbasis SWANTON-MORLEY. Het personeel van Squadron 226 is reeds een flink stuk van de namiddag druk in de weer. Vliegtuigen worden bijgetankt, geladen met hoog explosieve brisantbommen van 500 pond, de mitrailleurs nagezien en voorzien van de nodige munitie. Radioapparatuur en instrumenten worden getest, de krachtige motoren proefgedraaid. Het Squadron maakt zich op voor "CIRCUS 164".

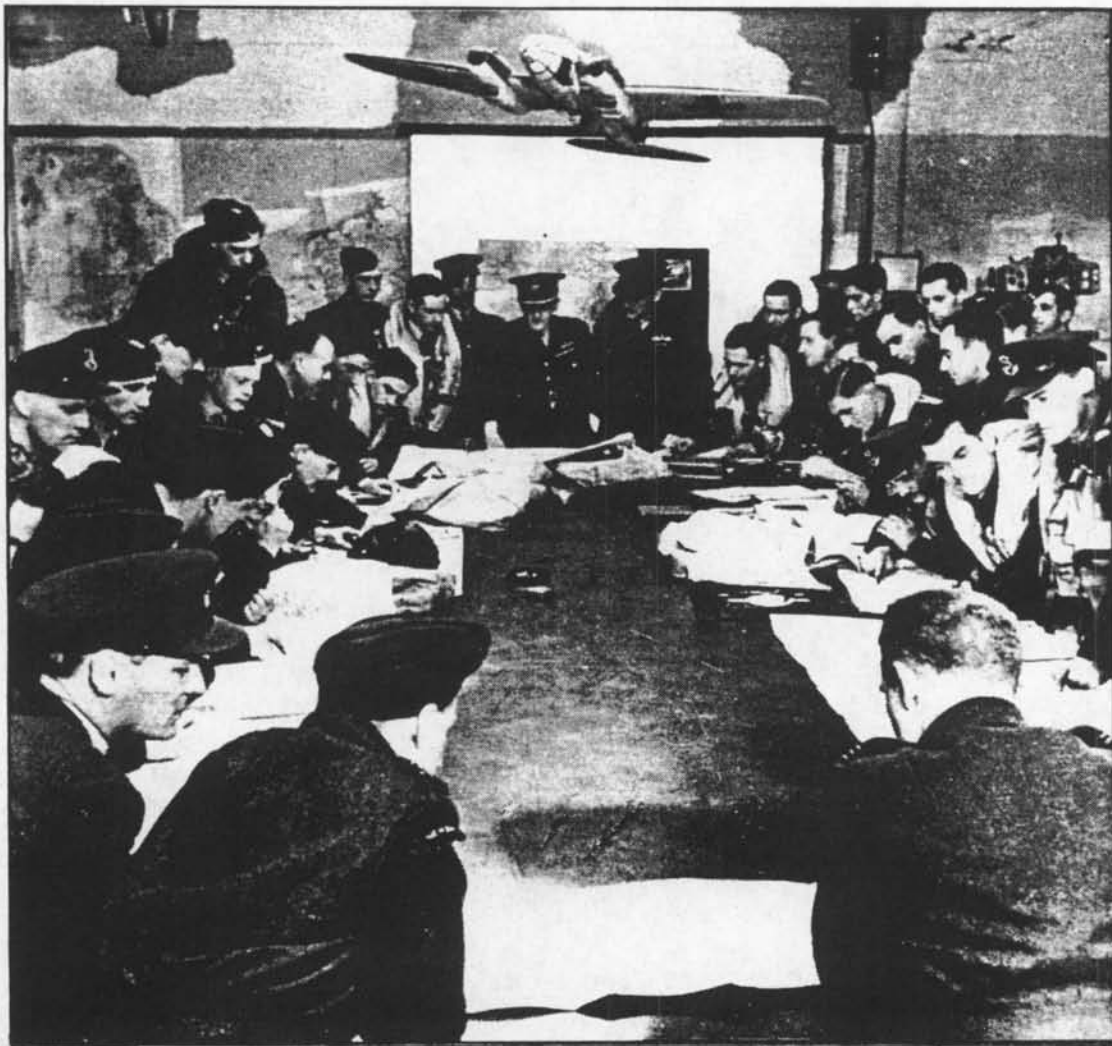
Pilot-Officer (Onderluitenant-Vlieger) O'CONNELL, die het Squadron op de missie zal leiden, werd samen met zijn bemanningen gebriefd (9). Ze wachten nu in de "dispersal" (10) op het vertreksein. Hun doel: de elektrische centrale van Bredene. Uur van vertrek: 18.40u.

Nemen aan de operatie deel: 6 tweemotorige BOSTON bommenwerpers met volgende bemanningen:

1. BOSTON M.Q.-Z-2281"B":	Pilot-Officer	O'CONNELL	Formation Leader - Pilot
	Pilot-Officer	SAUNDERS	
	Sergeant	GOULT	
2. BOSTON M.Q.-Z-2264"F":	Sergeant	LITTELL	
	Sergeant	DINNAGE	
	Sergeant	BRYAN	
	Sergeant	GROUNDS	

- (6) CIRCUS 164: Aanval door bommenwerpers met dekking door een grote groep jachtvliegtuigen, soms ook "Offensive sweep" genoemd. Het nummer geeft het volgnummer van de aanval.
- (7) De Bredense gemeenschap betreurde tijdens de 2e wereldoorlog het verlies van 16 militaire, 14 politieke en gedepoteerde en 57 burgerlijke slachtoffers: totaal 87.
- (8) De reconstructie berust op officiële documenten en andere geschreven bronnen aangevuld met getuigenissen van overlevenden.
- (9) Briefen: Het geven - ontvangen van instructies
- (10) Dispersal: Plaats waar de verzamelde vliegtuigbemanningen wachten op het bevel om op te stijgen.

3. BOSTON M.Q.-Z-2205"L":	Sergeant	LYLE	Piloot
	Pilot-Officer	THOMAS	
	Sergeant	HURRELL	Schutter
	Flight-Serg.	WHITE	Schutter
4. BOSTON M.Q.-AL-700"T":	Sergeant	PARSONS	
	Sergeant	LAW	
	Sergeant	WICKS	
5. BOSTON M.Q.-AL-676"U":	Pilot-Officer	HENNING	
	Sergeant	VOYZEY	
	Sergeant	WILLIG	
6. BOSTON M.Q.-AL-275"Z":	Sergeant	GOODMAN	Piloot
	Sergeant	BURT	Waarnemer - Schutter
	Sergeant	BRIGDEN	Schutter
	Sergeant	TRAYNOR	

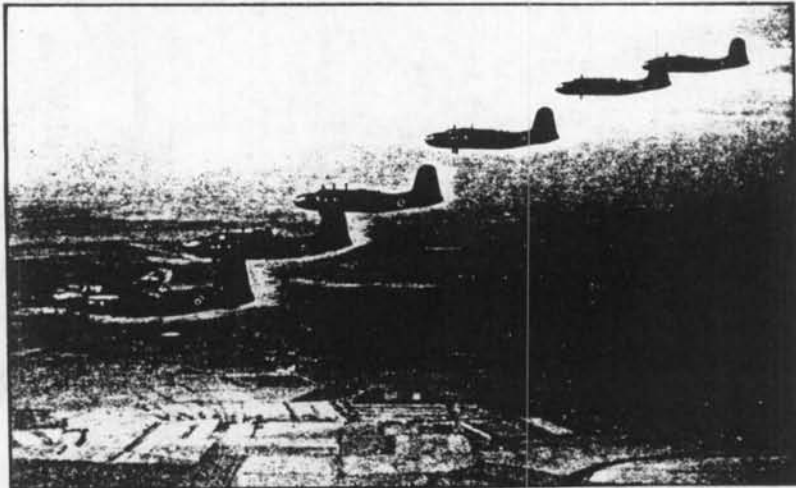
Briefing van het 226e Squadron in mei 1942 (RAF Swanton-Morley)

18.30u !

Sas-Slijkens, in de late namiddag. Omdat ze morgen om boodschappen gaat naar de Coöperatieve (S.E.O.) en de gewoonte heeft nu en dan het nodige mee te brengen voor haar werkende zuster Rachel, stuurt Mevrouw Lydie VERSLUYS haar dochtertje Marie-Louise bij haar thuis, in de Wagenmakerstraat 5, om een boodschappenlijstje. Gezien haar tante niet thuis is komt het kind onverrichterzake terug. Later vraagt ze haar oudere zuster Simonne of zij nu eens wil gaan? Wanneer beide zusjes uiteen gaan weten ze niet dat ze niet alleen elkaar nooit meer zullen weerzien, maar dat Marie-Louise met haar verzoek onbewust Simonne het leven redt.

19.15u !

Over zee, uit Noord-Westelijke richting naderen de zes bommenwerpers, geëscorteerd door twintig jachtvliegtuigen, de Belgische kust. De zichtbaarheid is goed. Het Squadron kruist de haven van Oostende en breekt formatie. Het doel is in zicht!

19.22u !

De FLAK opent onmiddellijk een moordend vuur. Het aanzwellend gedreun van de vliegtuigmotoren en het nijldige gehamer van het afweergeschut jagen de mensen angstig de kelders in.

Simonne wil naar huis want haar ouders hebben haar steeds voorgehouden dit onmiddellijk te doen wanneer men begint te schieten. Gezien het dreigend gevaar wordt ze hiervan door haar tante weerhouden. Beiden schuilen in de kelder.

19.23u !

Een reeks oorverdovende explosies doen de wijk op haar grondvesten daveren. Bommen vallen op de Spuikom- en Kreekdijk, in het achterliggende land naast het kerkhof en op de koer van de elektrische centrale zonder evenwel veel schade aan te richten.

88 mm. FLAK
in aktie

De gevolgen zijn echter verschrikkelijk wanneer het grootste deel van de bommen in de woonwijk terecht komt.

Mevrouw Simonne DEVRIENDT en haar man de Heer Albert COENYE wonen met hun twee dochtertjes in de Nijverheidstraat 27.

Zij verteld: *"Wij staan aan de overkant van de straat te babbelen met onze overburen en genieten van het mooie lenteweer wanneer plots een aantal vliegtuigen overkomen en het schieten en bombarderen begint. Verschrikt vluchten we allen naar binnen. Nauwelijks zijn we met onze Jacqueline, ons vier jaar oud dochtertje, in ons voorportaalte naar de kelderwoonplaats wanneer een bomexplosie ons omwerpt en het huis doet instorten. Ook de huizen van onze burens, de Heer Arthur VERLEYE, nr. 25 en de echtgenoten Leon VERSLUYS-Regine EVERAERT, nr. 23, worden vernield. Gelukkig zijn ze niet thuis. Het enige slachtoffer is de hond van de VERLEYE'S die onder het puin ligt.*

Mijn linkervoet die gekneld zit onder de trap, die door de luchtverplaatsing en instortingen verschoven is, is ontwricht en mijn rechterscheenbeen gekwetst. Ik kan me niet bewegen. Onze zeven weken oude baby Nora ligt in haar kinderwagen tegen de muur in de kelderkeuken. De weggezakte zoldering staat als een dak over haar en beschermt haar tegen vallend puin. Zo blijft ze gespaard voor erger. Jacqueline en mijn man, alhoewel flink geschokt, blijven bijna ongedeerd. Jacqueline is gekwetst aan beide voetjes en mijn man Albert heeft een wonde aan het recheroog en de elleboog. Overal op en rond ons ligt stof en puin. Ik kan moeilijk ademen en de bommen blijven maar vallen. Ik ben doodsbang en denk dat ons laatste uur geslagen is."

Het zal anderhalf uur duren eer de reddingsploeg van de L.B. haar rond 20.50u kan bevrijden. Ze moeten erg omzichtig te werk gaan wegens het instortingsgevaar. Wanneer men haar tenslotte in shocktoestand, volledig afgedekt uit het puin wegdraagt denkt haar vader, die van op afstand de reddingsoperatie volgt, dat ze dood is.

De ganse familie wordt met veel inspanning gered. Ze verliezen echter al hun hebben en houden. Simonne ontvangt eerste zorgen van Dr. Michel VANDEWEGHE. Haar ouders zullen zich over hen ontfemen.

Nog in dezelfde straat worden de huizen nr. 29 van de Heer Alfons FLOCKMANS en nr. 31 van de Heer Louis CALLION zo zwaar beschadigd dat ze moeten ontruimd worden.

In de Steenovenstraat wordt het achterhuis van de nrs. 18, 20 van de Heer Oscar GELDHOF en nr. 24 door bommen vernield. Ook deze woningen zijn onbewoonbaar. Verder vertonen nog verschillende huizen zware scheuren en lopen nog een tiental andere lichtere schade op. In de Nieuwstraat worden de achterhuizen van de nrs. 72 tot en met 80 zo goed als totaal vernield (11).

In de Wagenmakerstraat 16 vernield een bom, die op hun koer terecht komt, het huis van de familie LESAFFRE, de aanpalende smidse en het achterste gedeelte van de kleine fabriek van VANDEWALLE, gelegen langs het kanaal Brugge-Oostende. Hun dochtertje Raymonda en haar vriendjes, Henri POPELIERE en de gebroeders Alfons en Maurice DECLERCK, die bij de eerste bominslagen vlug dekking zoeken onder een werkbank in de werkplaats hebben geluk, ze komen er als bij wonder met de schrik en slechts licht gewond van af.

(11) Ieder BOSTON heeft vier bommen van 500 Lbs. (227Kg.) aan boord: samen 24.

a. Het Engelse verslag van de aanval vermeld:

In BOSTON MQ-Z-2281"B" van Plt.Off. O'CONNELL blijft één bom hangen. De formatie werpt 23 bommen af verdeeld als volgt:

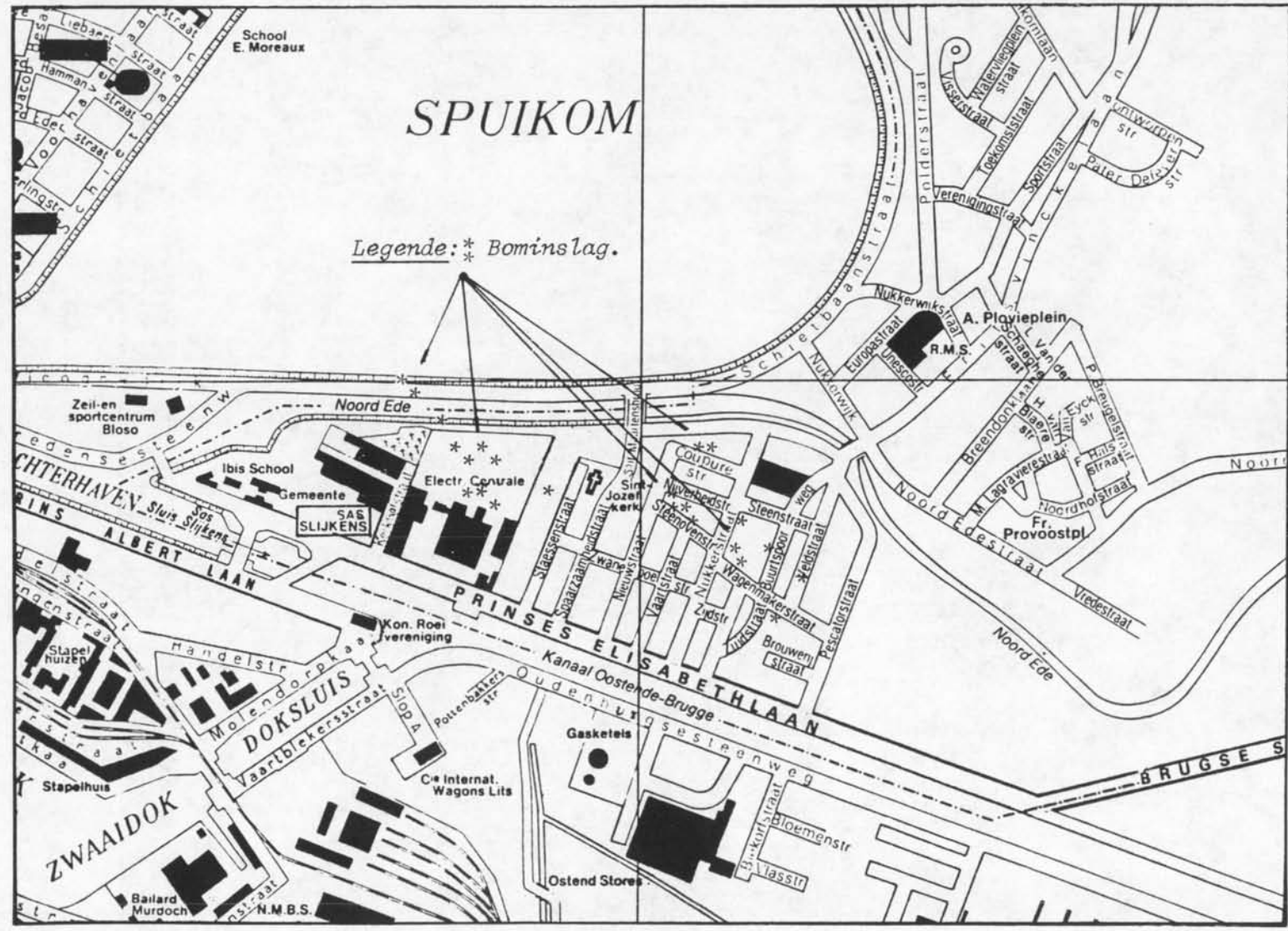
- On target (op het doel): 4
- In target area or believed in target area (in het doelgebied of waarvan men denkt dat ze in het doelgebied gevallen zijn): 5
- Overshot (over het doel): 2
- Left or probably left of target-no bomb bursts seen (links of waarschijnlijk links van het doel-geen bomexplosies waargenomen): de rest of 12.

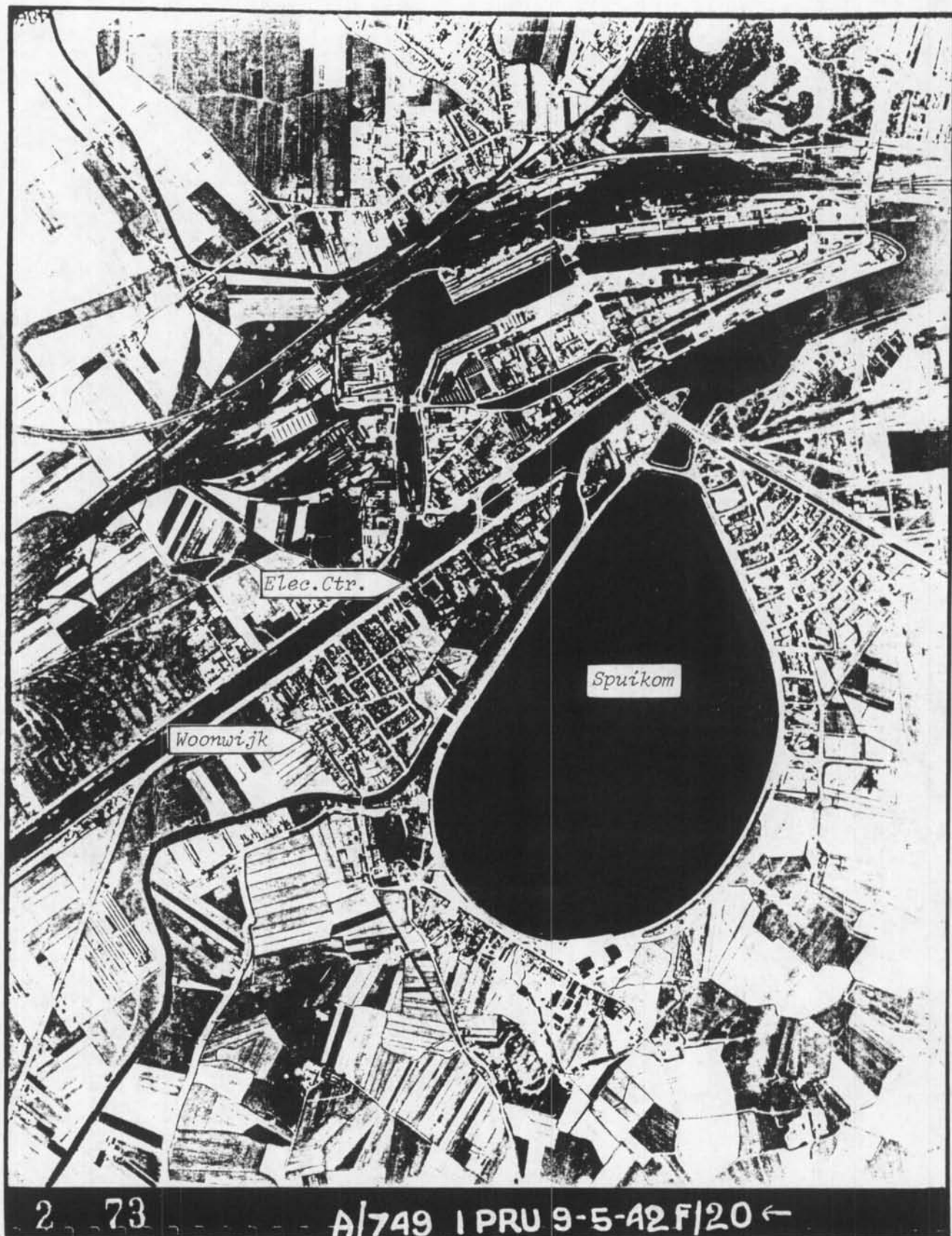
Alle vliegtuigbemanningen verklaren echter geen rechtstreekse waarnemingen van bominslagen gedaan te hebben. (Unobserved = onopgemerkt). De vraag stelt zich hoe ze dan weten waar hun bommen terecht kwamen?

b. Verslag L.B. Bredene:

- In Spuikom en Noord-Ede: 20.
  - Op Spuikom- en Noord-Ededijk: 3.
  - In landerijen onmiddellijk achter centrale: 4.
  - Op de koer elektrische centrale: 3.
  - In de woonwijk: 12 (waarvan één blindganger).
- Totaal: 42. (Dit cijfer is onjuist, zie a.)

BOMBARDEMENT VAN 7 MEI 1942.
 PLAN VAN DE BOMINSLAGEN.

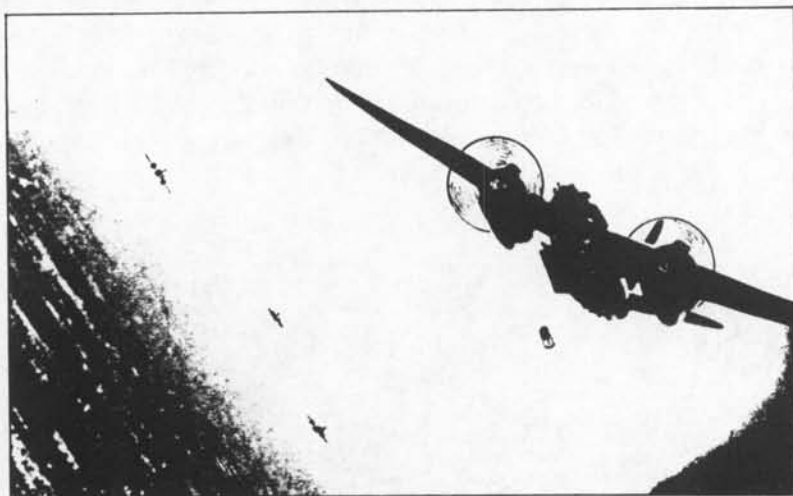

Luchtverkenningfoto gemaakt op 9 mei 1942, nauwelijks 40 uren na het bombardement op de elektrische centrale Sas-Slijkens. De bominslagen (witte stipjes) op Spuiikom- en Noord-Ededijk en in de woonwijk zijn duidelijk zichtbaar.

De foto werd waarschijnlijk gemaakt vanop 15000 Ft. hoogte. (4572 m.)

Roger LESAFFRE en zijn moeder, die naar Oudenburg gegaan zijn om een sproeimiddel voor hun moestuin, zien op de terugweg uit de verte hoe de wijk gebombardeerd wordt zonder enig vermoeden van het drama dat zich bij hen thuis afspeelt.

Tussen de huizen nr. 1, de fietshandel van Louis VANDENBERGHE, en nr. 5 van Rachel VERSLUYS valt een blindganger. De herstellwerkplaats van de fietsenhandelaar en haar huis worden zwaar beschadigd. Andere huizen in de straat vertonen scheuren. Simonne ontsnapt samen met haar tante op het nippertje aan de dood. Het lot is haar een tweede keer genadig geweest.

In de Nukkerstraat is de ravage ernstiger. Ook het huis van Mevrouw Blanche BELPAEME, "Meetje van de kaaie", in de Nukkerstraat 58 wordt verwoest.

Haar verhaal: *Ik woon met mijn man Henri HOORNAERT en ons achtjarig dochtertje Elise in het huis van mijn zuster. Zij is met haar echtgenoot, een Engelsman, naar Engeland gevlucht bij het begin van de oorlog. Op 7 mei 1942 rond 19.30u begint het schieten. Ik wil mijn dochtertje, dat op straat speelt, binnen roepen wanneer de bommen vallen. Ons huis en dat van onze burens in de nrs. 54 en 56 wordt volledig vernield. Ik wordt door de luchtdruk van de explosie in de kelder geslingerd en lig gekneld onder puin en een trap. Men heeft die trap moeten doorzagen om mij te kunnen bevrijden. Door brokstukken van de ingestorte muren loop ik ernstige bekkenfracturen en hoofdwonden op. Mijn man Henri, die op het ogenblik van de inslag in de kelder aan het werk is, wordt licht gewond. Later hoor ik dat onze pastoor met ons dochtertje binnen gevlucht is in het socialistisch volkshuis café "De Noordster".*

Mijn vader, mijn schoonbroer Theo FLORYN en de Heer Pierre VANDENBERGHE helpen de L.B. bij de reddingswerken. Het duurt tot 23.15u eer ze mij kunnen bevrijden en weghalen.

Gezien mijn ernstige toestand word ik door onze pastoor, die meent dat ik ten dode opgeschreven ben, berecht. Hij heeft mij het H. Oliesel tussen het puin. Bewusteloos word ik overgebracht naar het Stedelijk Hospitaal in de Edith Cavellstraat te Oostende waar ik drie dagen in coma en vier maanden verlamd zal liggen. Men stelt elf breuken vast in het bekken.

Nadat de verlamming in mijn onderste ledematen langzaam verdwenen is, ben ik nog vijf maanden in het ziekenhuis moeten blijven voor revalidatie. Ik moet terug leren lopen. De dokters noemen mijn genezing onbegrijpelijk.

Lydie VERSLUYS heeft minder geluk. Zij verliest samen met haar kinderen het leven en voor zover ik weet wordt het kindje dat ze draagt, door de ontploffing en instorting, dood geboren. Het wordt met haar begraven (12). Iedere maal dat ik op het Sas naar het kerkhof ga bezoek ik haar graf. Zo iets verschrikkelijks vergeet ik nooit."

Op de hoek van de Nukker- en de Steenstraat, tegenover begrafenisondernemer VERLINDE, wordt het huis nr. 74 ook vernield. De woningen nrs. 19, 23, 31, 60 en 72 worden zwaar beschadigd en nog een tiental andere huizen vertonen barsten en scheuren.

In nr. 60 valt bovendien nog een zwaar gewonde, Mevrouw Sylvie DERYNCK met een open enkelbreuk. Er vallen ook nog verschillende lichtgewonden. Zo ook Mevrouw Helena VERDONCK, die onder het puin van nr. 56 ligt en de Heer Alexander MARVOUT, een Vuurtoenaar, die beiden een hoofdwonde oplopen.

In de Buurtspoorwegstraat valt een bom midden in de straat voor het huis nr. 57 dat hierdoor samen met nog vijf andere zware schade oploopt. Uit veiligheidsoverweging moeten ze door de bewoners verlaten worden.

In de Coupurestraat verwoest een voltreffer de woning van de familie SCHALANDRIJN en doodt de hoogzwangere Lydie Versluys, haar dochtertjes Marie-Louise en Monique en haar zoontje Victor. Het gezin kwam van de Gerststraat 48 in Oostende te Bredene wonen op 25 mei 1938.

Ook de nevenliggende woningen nrs. 18 en 20 worden weggeveegd. Aan de rechterkant worden de nrs. 10 en 12 zo zwaar beschadigd dat ze onbewoonbaar zijn. Nog een tiental andere woningen lopen schade op.

In nr. 18 wordt de Heer August SEYS dodelijk getroffen. Zijn echtgenote Mevrouw Valerie KIMPE, hun zoontje Fernand en hun dochtertje Esther liggen onder het ingestorte huis.

(12) Van het doodgeboren kindje, een jongetje, bestaat noch geboorte noch overlijdensakte in de registers van de Burgerlijke Stand te Bredene. Ook Simonne SCHALANDRIJN hoort één dag na het bombardement bij haar grootouders een dokter (?), bij het invullen van documenten, zeggen: "Kind dood geboren". Haar oudere nicht hoort van haar vader Victor VERSLUYS, die hielp bij de berging van de lichamen, hetzelfde verhaal.

Fernand verteld: *"Ik herinner mij die treurige dag nog zeer goed. Ik ben twaalf jaar oud wanneer het gebeurt. Met uitzondering van mijn zuster Simonne die bij de melkboer over de deur is gaan spelen en onze oudste Elise, die niet thuis is, bevinden wij ons allen in de kelderwoonplaats wanneer het schieten begint. Vader is naar de zolder gegaan van waaruit hij door het dakvenster het achter ons huis liggende watervliegplein kan zien. Hij moet gedacht hebben dat de Engelsen weer een aanval op het vliegplein deden. Plots hevige explosies. Ons huis wordt uiteengerukt. Alles stort in. Door de luchtverplaatsing word ik tegen de gloeiende kachelpot geslingerd en verbrand ernstig mijn rechterarm. Ik draag er nog steeds littekens van. Gelukkig blijken moeder en mijn zuster na hun redding slechts oppervlakkig gewond. Ma heeft een hoofdwonde en Esther kneuzingen over gans het lichaam. Op dat ogenblik weten we niet wat vader overkomen is. Vraag me niet hoe het komt maar ik word één uur na moeder en mijn zuster uit mijn benarde en beangstigende toestand verlost. Ik ben wel versuft en mijn arm doet pijn, maar opgelucht ze beiden levend en wel terug te zien. Het tragische lot van onze burens en van vader heeft ons allen diep getroffen. Zelfs moeder heeft Pa niet meer mogen zien. Daar we alles verloren worden we bij onze tante in de Duinenstraat opgenomen."*

19.25u !

De bommenwerpers krijgen het hard te verduren. De te duchten Duitse FLAK is hels. Alle toestellen van Squadron 226 worden geraakt en het mag een wonder heten dat er geen worden neergehaald.

De vier BOSTONS MQ-Z-2281"B", Z-2264"F", AL-700"T" en AL-676"U" krijgen directe treffers.

In BOSTON AL-275"Z" wordt airgunner (schutter) Sergeant BRIGDEN ernstig gewond. De airgunner-observer (schutter-waarnemer) Sergeant BURT, een Nieuwzeelander, waarschijnlijk een afschot vrezend, verlaat het vliegtuig met zijn valscherms. Hij landt veilig en wordt krijgsgevangene gemaakt. De piloot Sergeant GOODMAN slaagt er echter in zijn toegetakeld toestel, met de gewonde BRIGDEN en Sergeant TRAYNOR aan boord, op MARTLESHAM airbase in Suffolk veilig aan de grond te zetten.

Ook de vierkoppige bemanning van de zesde BOSTON Z-2205"L" beleefd hachelijke ogenblikken. Er vallen twee gewonden aan boord: airgunners (schutters) Sergeant HURRELL, gekwetst aan de voet en Flight-Sergeant WHITE, gewond aan de dij. Na een bewogen terugtocht zal ook hun piloot Sergeant LYLE een noodlanding uitvoeren en zijn twee gewonde kameraden samen met Pilot-Officer THOMAS, veilig op MARTLESHAM thuis brengen.

19.33u !

Wanneer de vliegtuigen in het zeegat verdwijnen en het geschut zwijgt komen de mensen aarzelend uit hun schuilplaatsen. De doorstane angst ebt langzaam weg en maakt plaats voor opluchting: ze leven nog!

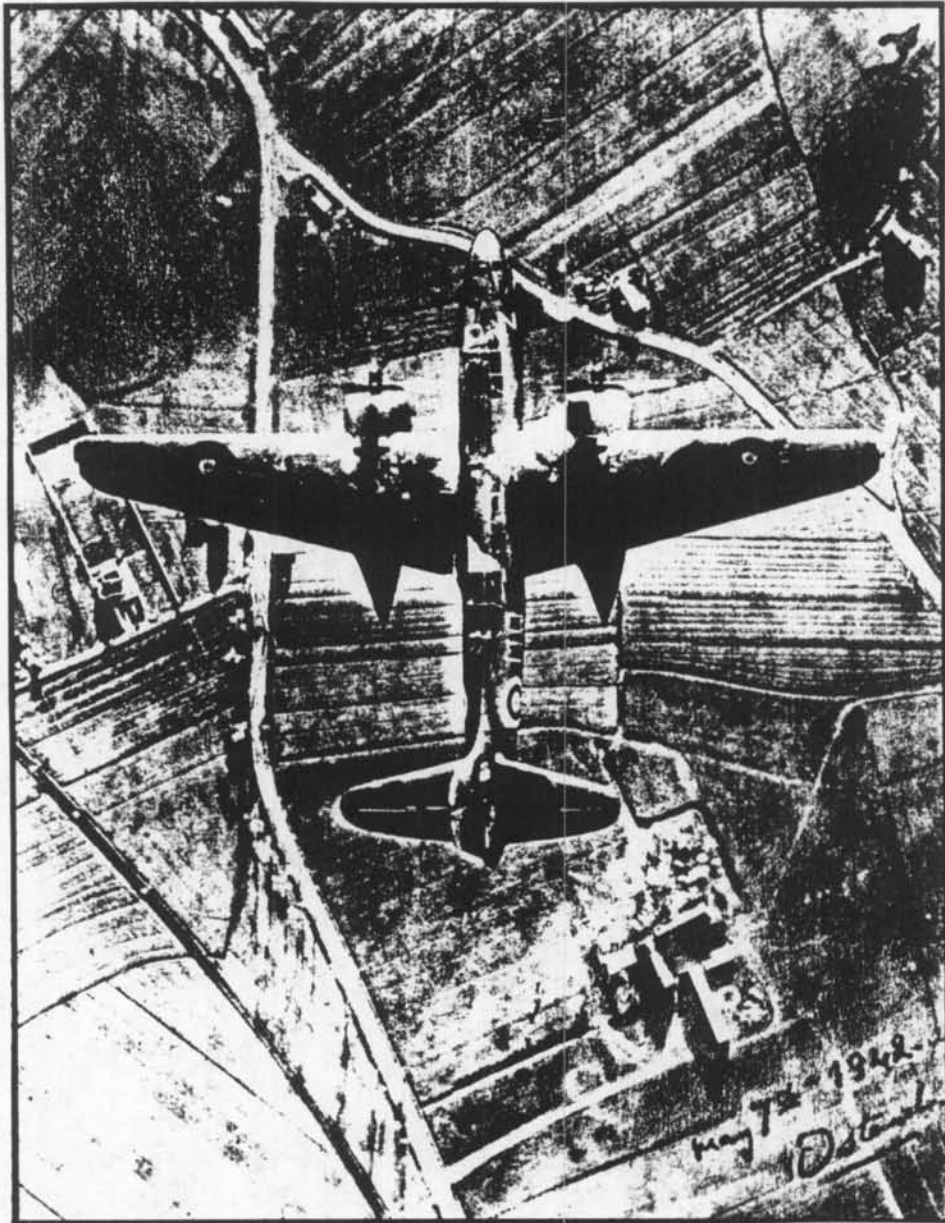
Simonne SCHALANDRIJN verlaat de geteisterde woning van haar tante en loopt snel naar huis. In de Nukkerstraat klautert het kind struikelend over het in de straat liggende puin van de gebomde huizen. Wanneer het meisje buiten adem de Coupurestraat bereikt blijft ze er als versteend staan. Het ouderlijke huis en dat van de burens zijn weg!

Wat rest is een, in een stofwolk gehulde, hoop balken en stenen die gedeeltelijk de straat verspert.

Medelijdende zielen nemen het ontredderde, huilende kind in huis tot haar familie zich over haar zal ontfermen. Haar jonge leven is op slag een puinhoop!
Koortsachtig starten de mannen van de hulp- en bergingsploegen van de Bredense Luchtbescherming, geholpen door vrijwilligers en familieleden, overal zoekacties naar overlevenden. In de Coupurestraat nr. 18 hoort men hulpgeroep, in nr. 14 blijft het stil, akelig stil. De mannen worstelen verbeten maar omzichtig met de hopen puin.

19.55u !

De BOSTON MQ-Z-2205 "L" en AL-275 "Z" landen met hun gewonden op de R.A.F. basis MARTLESHAM.

DOUGLAS-BOSTON bommenwerper van het 226 Squadron R.A.F. over Oostends grondgebied tijdens de raid van 7 mei 1942 op de elektrische centrale van Sas-Slijkens. De codeletters van het Sqn. "M.Q." zijn duidelijk zichtbaar rechts naast de achterste geschutstoren, de "Z" op de neus. Het gaat waarschijnlijk om de MQ-AL 275 "Z".

20.15u !

De vier overige BOSTONS van Squadron 226 landen op hun thuisbasis te SWANTON-MORLEY.

20.30u !

Mevrouw Valerie KIMPE en haar vijftien jaar oud dochtertje Esther worden uit de bedolven kelderwoning bevrijd (13).

20.50u !

Mevrouw Simonne DEVRIENDT wordt uit het puin weggehaald.

21.30u !

Fernand SEYS wordt gered.

Langzaam valt de avond, het donkert. Met de nodige omzichtigheid wordt het zoeken voortgezet. Met de moed der wanhoop helpt Gaston SCHALANDRIJN bij het zoeken naar zijn vrouw en kinderen. Wat gaat er om in deze getourmenteerde man, heen en weer geslingerd tussen hoop, vertwijfeling en wurgende angst? Een huiveringwekkende, hartverscheurende marteling waarbij je het klamme zweet uitbreekt.

22.00u !

Het levenloze lichaampje van Victor, zijn zoontje, wordt gevonden op de trap naar de kelder. Uitzinnig van smart beseft zijn vader plots dat er geen hoop meer is, dat deze vreselijke slag niet de enige zal zijn.

22.15u !

Men vindt er ook zijn dochtertje Marie-Louise.

Beide kinderen moeten verrast worden zijn voor ze de kelder bereiken. De L.B. laat materiaal aanrukken om de ondergelopen kelder, de waterput is bij de bominslag gesprongen, leeg te pompen.

23.15u !

De zwaargewonde Blanche BELPAEME wordt overgebracht naar het hospitaal. De L.B. van Bredene krijgt hulp van de L.B.ers van Oostende. Het wordt een lange, bange nacht.

Bij ochtendgloren, 8 mei 1942...

06.00u !

Onder het puin van zijn ingestorte woning vindt men het stoffelijk overschot van de Heer August SEYS.

(13) De Bredense L.B. heeft onder zeer moeilijke en gevaarlijke omstandigheden 16 personen uit het puin opgedolven en waar nodig zorgen verleend.

07.00u !

Tussen de weggeslagen stutbalken, in het slijk van de ingestorte, leeggepompte kelder ontdekt men het ontzielde lichaam van Mevrouw Lydie VERSLUYS en haar doodgeboren kindje.

07.10u !

Dicht bij haar moeder vindt men het jongste dochtertje Monique.

De verslagenheid is algemeen. Sommige hulpverleners wenen. Wat kortgeleden een bloeiend en gelukkig gezin was, is niet meer. Een zinloos offer is volbracht!

De zes slachtoffers worden met de nodige zorg overgebracht naar het Zusterschooltje, de huidige DON BOSCO school in de Buurtspoorwegstraat, waar ze later opgebaard worden. Ze zullen de school verlaten op 11 mei voor een ultieme reis naar een plaats waar er altijd vrede is.

3. EN NOG IS HET NIET GEDAAN.

Eén maand later, op 5 juni 1942, nieuwe aanval! Vijf BOSTONS (14) van het 226e Squadron, opnieuw begeleid door jachtvliegtuigen, krijgen in CIRCUS 188 nogmaals opdracht de centrale uit te schakelen. Uit luchtfoto's gemaakt op 9 mei is namelijk gebleken dat de centrale bij het bombardement op 7 mei niet getroffen werd.

Onder hevig afweergeschut werpen ze om 15.35u vanaf 10.000Ft. (3048m) nogmaals een aantal bommen op en bij de krachtcentrale. Op de Prinses Elisabethlaan vallen twee bommen achter de nrs. 26 en 27 waarbij koermuren, achterhuizen en de droogzaal van de fabriek OSTENDIA vernield of zwaar beschadigd worden. Een bom vernielt het huis nr. 34 en beschadigd de nrs. 33, 35, 36 en 37 zo erg dat ze meestal onbewoonbaar worden. Ook de ingangspoort van de OSTENDIA sneuvelt.

In het kanaal en op de oever vallen vijf bommen waarbij zware schade toegebracht wordt aan de hulppost van de L.B. en aan de huizen nrs. 67, 68, 69, 70 en 71. Aan de Kerkhofstraat vallen drie bommen op de boord van het kanaal. Ze beschadigen het wegdek, de tramsporen en de elektrische leidingen.

De wasserij van DEFEVER is bij de gelukkigen. Ze wordt getroffen door een blindganger die er toch heel wat schade veroorzaakt.

In de elektrische centrale vallen vier bommen: één ontploft in het ketelhuis. De stookzaal loopt zware schade op. Eén bom valt op het voorliggende plein en twee tussen de transformatoren van 36.000 Volt. De betonnen beschuttingen scheuren. Er vallen ook nog twee bommen in de kolenbunkers. Op de hoek van de Henri Zwaenepoel- en Nieuwstraat vallen bommen die de huizen nrs. 34, 36, 38 en 40 in de Nieuwstraat vernielen. Zeven andere huizen worden er zwaar beschadigd, zo ook nr. 17 in de H. Zwaenepoelstraat. Op de Nukkerstraat vallen ook weer bommen. De huizen nrs. 1 en 3 en de ernaast liggende werkplaatsen van de Burgemeester worden verwoest. Andere huizen lopen schade op. In de Zuidstraat wordt nr. 1 vernield, de tramsporen opgeworpen en drie huizen zwaar beschadigd. In de Vaartstraat worden de achterhuizen van de nrs. 12, 20 en 22 beschadigd door de bommen die in de Nukkerstraat terecht kwamen.

(14) Het verslag van de L.B. zegt 6 bommenwerpers. Het boek "Airfield Focus" van Stephen Pope, (biz. 9) en het verslag nr. 50 van Weerstandsgroep "Clarence" zeggen 5.

Op de Oudenburgse Steenweg, aan de overzijde van de vaart, vernield een brisantbom het magazijn van de firma VANHEULE. De gasketels ontsnappen er nipt aan vernietiging wanneer twee bommen er juist voor en achter neerkomen.

In het totaal worden tien woningen vernield en zevenentwintig zo zwaar toegetakeld dat het grootste deel er van onbewoonbaar zijn.

Om 15.40u is het voorbij. Het duurde nauwelijks vijf minuten. Alle vliegtuigen werden in het doelgebied door de luchtafweer beschadigd maar keren behouden op hun basis terug. Er vallen deze keer, gelukkig maar, geen slachtoffers te betreuren.

Voor zover ik kon nagaan is dit de laatste Engelse luchtaanval op de elektrische centrale geweest. Ook nu blijft de "electricfabriek" overeind!

4. Epiloog.

De hiervoor beschreven luchtaanval van 7 mei 1942, met als specifieke opdracht het vernietigen van de elektrische centrale te Bredene, miste weliswaar zijn doel maar maakte enorme materiële schade. Er werden dertien huizen vernield, zevenentwintig andere zo zwaar beschadigd dat ze onbewoonbaar waren en nog zestig andere beschadigd.

Bedroevendst van al, onder de Bredense bevolking vielen niet alleen vijftien gewonden maar ook nog zes dodelijke slachtoffers:

- De Heer August SEYS, 49 jaar,
geboren te Mariakerke op 31 maart 1893,
oorlogsinvalide 1914-18,
echtgenoot van Mevrouw Valerie KIMPE,
vader van vier kinderen: gedood op 7 mei 1942.
- Mevrouw Lydie-Marie VERSLUYS, 33 jaar,
geboren te Bredene op 9 oktober 1908,
echtgenote van de Heer Gaston SCHALANDRIJN,
moeder van vier kinderen, hoogzwanger: kindje dood geboren.

Haar kinderen:

- Marie-Louise SCHALANDRIJN, 9 jaar,
geboren te Oostende op 22 mei 1933.
- Victor-Louis SCHALANDRIJN, 6 jaar,
geboren te Oostende op 7 maart 1936.
- Monique-Elisa SCHALANDRIJN, 4 jaar,
geboren te Oostende op 1 oktober 1937.

Allen gedood op 7 mei 1942.

Het zwaar beproefde gezin verloor reeds een dochttertje door ziekte op 16 april 1941. Hun echtgenoot en vader de Heer Gaston SCHALANDRIJN overlijdt op 23 mei 1959, nauwelijks 51 jaar oud.

Alle slachtoffers worden onder massale belangstelling, op maandag 11 mei 1942, op Sas-Slijkens ten grave gedragen. In de lange rouwstoet een eenzaam, elfjarig meisje in het zwart: mijn toekomstige vrouw Simonne.

In de kerk blazen klaroenen de "Last Post", een laatste eer. Vaak de eerste en enige die men aan gesneuvelden bewijst. Mogen zij en alle andere oorlogsslachtoffers door de Bredense gemeenschap nooit vergeten worden!

*"... Wij smeken al diegenen die dierbare wezens
verloren hebben tengevolge van onze aanvallen,
hun droefheid niet in bitternis te laten overgaan;
dat ware hetgeen de vijand wenst.
Wij kunnen u alleen de verzekering geven
dat wij ons uiterste best doen onze bommen
zo nauwkeurig mogelijk uit te werpen op de voor
de vijand waardevolle doelwitten en zo zullen wij
voortgaan tot de overwinning zal behaald zijn." (15)*

5. NOOT VAN DE AUTEUR.

Ik ben er mij van bewust dat de reconstructie van het bombardement van 7 mei 1942 niet volledig is. Feiten blijven onbekend, veel betrokkenen kwamen niet aan het woord. Sommigen zijn overleden, anderen onvindbaar. Sommigen wensen niet meer te getuigen: "Het is immers ook al zo lang geleden."

Het was mijn bedoeling de bombardementen en het menselijk leed dat ze veroorzaakten zo juist en realistisch mogelijk, binnen de door de welvoeglijkheid toegelaten grenzen, weer te geven. Terzelfdertijd wilde ik een door sommigen vergeten, voor anderen een onbekend stuk Bredense en regionale geschiedenis terug in de actualiteit brengen.

(15) Uittreksel uit "Boodschap van de R.A.F aan onze vrienden op de Belgische kust."

Weekblad " DE DUINENHALM ".

67e Jaargang - Nr. 21 van vrijdag 22 Mei 1942.
(Uittreksel)

Breedene

■ LIJKDIENST — Onder groote deelneming van de bevolking had Maandagmorgen, in de parochiale kerk te Slijkens de lijkdienst plaats van de vijf slachtoffers van een luchtbombardement op Breedene. Het zijn : Schalandrijn Monique, geboren te Oostende, den 1 Oct. 1937 ; Schalandrijn Victor, geboren te Oostende, den 7 Maart 1936 ; Schalandrijn Marie-Louise, geboren te Oostende, den 2 Mei 1933 ; Versluys Lydie, geboren te Breedene den 9 October 1908 ; Seys August, geboren te Maria-kerke, den 31 Maart 1893.

Buiten de vijf dooden werden nog twaalf personen levend van onder de puinen gehaald en liepen kwetsuren op : Belpaeme Blanche, Derynck Silvie, Verdonck Helena, Devriendt Simonne, Coenye Albert, Jacqueline en Nora ; Marvoet Alexander (woonachtig te Oostende) ; Kimpe Valerie, Seys Esther, Fernand en Lisette, Lesaffre Raymond, Popelier Henri, Declercq Alfons en Maurice, verscheidene personen werden licht gewond door scherven en steenbrokken, terwijl ook enkele L. B. ers lichte verwondingen opliepen tijdens de reddingswerken.

Bronnen:

Bibliographie - Archieven - Foto's:

Public Record Office - Kew - Engeland: AIR 27/1406, Operations Record Book
226 Squadron R.A.F. - 7 mei 1942.

The Imperial War Museum - Londen - Engeland.

The University of Keele - Staffordshire - Engeland.

Registers van de Burgerlijke Stand - Bredene.

"Oostende onder de Nazi's 1940-44" Deel 1 - André ASSELOOS.

Weerstandsgroep Clarence - Rapport nr. 50 van 21 juli 1942.

"Historiek der bombardementen van Oostende".

Archief van het Brandweerkorps - Oostende.

Archief van de Passieve Luchtbescherming - Bredene.

"Airfield Focus - Swanton-Morley" - Stephen POPE.

Weekblad "De Duinenhalm" nr. 21 van 22 mei 1942.

Met speciale dank voor hun waardevolle medewerking aan:

De Heer BEAUPREZ Eddy - 1e Sgt.Maj. - 1e Jachtwing Belgische Luchtmacht.

Mevrouw BELPAEME Blanche - Oostende.

Mevrouw DEBEEN Glenda - Bredene.

De Heer DECUYPERE Dirk - Auteur - Geluwe.

De Heer DEDECKER Cynriek - Auteur - Erembodegem.

Mevrouw DEVRIENDT Simonne - Bredene.

De Heer DREESEN Jan - Oppermeester B.D. - Belgische Zeemacht - Oostende.

De Heer GOEKINT Julien - Burgemeester van en te Oostende.

De Heer MAHIEU Lucien - Voorzitter Oudstrijdersbond - Bredene.

De Heer SEYS Fernand - Oostende.

De Heer VANDENAMEELE André - Auteur - Beselare.

Miss WILSON Eunice - Member of the R.A.F. Historical Society - Londen - Engeland.

Nadruk verboden.